31995R1239

L 121/37 *ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ* 1.6.1995

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 1239/95
ze dne 31. května 1995,
kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 2100/94, pokud jde o řízení před Odrůdovým úřadem Společenství

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 2100/94 ze dne 27. července 1994 o odrůdových právech Společenství [1], a zejména na článek 114 tohoto nařízení,

vzhledem k tomu, že nařízení (ES) č. 2100/94 (dále jen „základní nařízení“) zřizuje nový režim odrůdových práv Společenství, kterým se odrůdová práva stávají platnými v celém Společenství;

vzhledem k tomu, že Odrůdový úřad Společenství, kterému jsou při provádění technického zkoušení dotyčných odrůd nápomocny zkušební úřady a který může využívat služeb určených vnitrostátních subjektů nebo některé ze svých poboček zřízených k tomuto účelu, by měl tento režim co nejdříve účinně uplatňovat; že v tomto ohledu je nezbytné vymezit vztah mezi Úřadem a jeho pobočkami, zkušebními úřady a vnitrostátními subjekty;

vzhledem k tomu, že proti rozhodnutí Úřadu lze podat odvolání u odvolacího senátu, který by měl být zřízen a jehož procesní předpisy by měly být přijaty; že správní rada může podle potřeby zřizovat další odvolací senáty;

vzhledem k tomu, že konkrétní ustanovení článků 23, 29, 34, 35, 36, 42, 45, 46, 49, 50, 58, 81, 85, 87, 88 a 100 základního nařízení již výslovně stanoví, že k nim budou nebo mohou být přijata prováděcí pravidla; že za stejným účelem by měla být vypracována další prováděcí pravidla, jsou-li z důvodů jasnosti třeba;

vzhledem k tomu, že pravidla pro zápis do rejstříků by měla vymezit vstup převodu odrůdového práva Společenství nebo převodu nároků na něj v platnost;

vzhledem k tomu, že byla konzultována správní rada Odrůdového úřadu Společenství;

vzhledem k tomu, že ustanovení tohoto nařízení jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro odrůdová práva,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

HLAVA I

ÚČASTNÍCI ŘÍZENÍ, ÚŘAD A ZKUŠEBNÍ ÚŘADY

KAPITOLA I

ÚČASTNÍCI ŘÍZENÍ

Článek 1

Účastníci řízení

1. Účastníky řízení před Odrůdovým úřadem Společenství (dále jen „Úřad“) mohou být tyto osoby:

a) žadatel o odrůdové právo Společenství;

b) strana podávající námitky uvedená v čl. 59 odst. 2 základního nařízení;

c) držitel nebo držitelé odrůdového práva Společenství (dále jen „držitel“);

d) osoba, jejíž žádost nebo požadavek jsou nezbytným předpokladem rozhodnutí Úřadu.

2. Úřad může na základě písemné žádosti povolit účast v řízení osobě jiné než uvedené v odstavci 1, které se jí přímo a osobně týká.

3. Za osobu ve smyslu odstavců 1 a 2 je považována jakákoliv fyzická nebo právnická osoba a dále jakýkoliv subjekt, který je podle právních předpisů vztahujících se na tento subjekt považován za právnickou osobu.

Článek 2

Označení účastníků řízení

1. Účastník řízení je označen jménem a adresou.

2. Jména fyzických osob musí obsahovat příjmení a jméno. Názvy právnických osob a společností tvoří jejich úřední označení.

[1] Úř. věst. L 227, 1.9.1994, s. 1.

3. Adresy musí obsahovat veškeré důležité správní údaje včetně názvu státu, ve kterém má účastník řízení trvalé bydliště nebo kde má sídlo či provozovnu. Každý účastník řízení by měl uvádět pouze jednu adresu; pokud je uvedeno více adres, bere se v úvahu pouze adresa uvedená na prvním místě s výjimkou případů, kdy účastník řízení uvede další adresu jako adresu pro zasílání pošty.

4. Je-li účastníkem řízení právnická osoba, je rovněž označena jménem a adresou fyzické osoby, která na základě příslušných vnitrostátních právních předpisů ze zákona zastupuje účastníka řízení. Odstavec 2 se použije přiměřeně pro tuto právnickou osobu.

Úřad může povolit odchylky od ustanovení první věty prvního pododstavce.

5. Je-li účastníkem řízení Komise nebo členský stát, jmenuje pro každé řízení, kterého se účastní, svého zástupce.

Článek 3

Jazyky účastníků řízení

1. Účastník řízení používá jazyk, který je úředním jazykem Společenství a který si účastník řízení zvolil v dokumentu poprvé předloženém Úřadu a podepsaném pro účely tohoto podání, dokud Úřad nevydá pravomocné rozhodnutí.

2. Pokud účastník řízení podá dokument, který pro tyto účely podepíše, ve kterémkoliv jiném úředním jazyce Společenství než v tom, který měl být použit podle odstavce 1, dokument se považuje za přijatý, pokud má Úřad k dispozici jeho překlad poskytnutý jinými útvary. Úřad může od tohoto požadavku povolit odchylky.

3. Pokud účastník při ústním jednání hovoří jazykem jiným než úředním jazykem Společenství, kterým hovoří příslušní zaměstnanci Úřadu, ostatní účastníci řízení nebo oba zajistí simultánní tlumočení do tohoto úředního jazyka. Pokud tlumočení nezajistí, ústní jednání může pokračovat v jazycích, kterými hovoří příslušní zaměstnanci Úřadu a ostatní účastníci řízení.

Článek 4

Jazyky při ústním jednání a dokazování

1. Účastník řízení, svědek nebo znalec, kteří předkládají důkazy při ústním jednání, mohou hovořit jedním z úředních jazyků Evropského společenství.

2. Je-li dokazování podle odstavce 1 povoleno na žádost účastníka řízení a není-li účastník řízení, svědek nebo znalec schopen se přiměřeně vyjádřit v jednom z úředních jazyků Evropských společenství, může být vyslechnut pouze tehdy, pokud účastník, který podal žádost, zajistí přetlumočení do jazyků používaných shodně všemi účastníky řízení nebo v případě jejich nepřítomnosti zaměstnanci Úřadu.

Úřad může od prvního podstavce povolit odchylky.

3. Výpovědi zaměstnanců Úřadu, účastníků řízení, svědků nebo znalců v jednom z úředních jazyků Evropských společenství při ústním řízení nebo dokazování se zaznamenávají do zápisu v jazyce, v němž byly učiněny. Výpovědi učiněné v jiném jazyce se zapisují v jazyce, kterým hovoří zaměstnanci Úřadu.

Článek 5

Překlady dokumentů účastníků řízení

1. Pokud účastník řízení předloží dokument v jazyce jiném než v úředním jazyce Evropských společenství, Úřad může požádat, aby účastník řízení zajistil překlad předloženého dokumentu do jazyka, kterým hovoří tento účastník nebo příslušní zaměstnanci Úřadu.

2. Pokud účastník řízení má předložit nebo předkládá překlad dokumentu, Úřad může požádat, aby ve lhůtě, kterou stanoví, předložil osvědčení, že překlad odpovídá původnímu znění.

3. Pokud účastník řízení nepředloží překlad dokumentu uvedený v odstavci 1 a osvědčení uvedené v odstavci 2, považuje se tento dokument za nepřijatý.

KAPITOLA II

ÚŘAD

Oddíl 1

Výbory Úřadu

Článek 6

Kvalifikace členů výborů

1. Výbory uvedené v čl. 35 odst. 2 základního nařízení jsou podle uvážení prezidenta Úřadu složeny z členů s odbornou nebo právnickou kvalifikací, popřípadě obou.

2. Člen s odbornou kvalifikací musí mít odpovídající vzdělání nebo doloženou praxi v oblasti botaniky.

3. Člen s právnickou kvalifikací musí být absolventem právnické fakulty nebo mít odpovídající praxi v oblasti duševního vlastnictví nebo zápisu odrůd rostlin.

Článek 7

Rozhodnutí výboru

1. Výbor se kromě rozhodování podle čl. 35 odst. 2 zabývá:

— neodložením rozhodnutí podle čl. 67 odst. 2 základního nařízení,

— nápravou podle článku 70 základního nařízení,

— navrácení do původního stavu podle článku 80 základního nařízení,

— rozdělením nákladů podle čl. 85 odst. 2 základního nařízení a článku 75 tohoto nařízení.

2. Rozhodnutí výboru se přijímá většinou hlasů jeho členů.

Článek 8

Pravomoci jednotlivých členů výborů

1. Výbor jmenuje jednoho ze svých členů zpravodajem.

2. Zpravodaj zejména:

a) plní povinnosti podle článku 25 a kontroluje podávání zpráv zkušebními úřady;

b) řídí práci Úřadu včetně toho, že sděluje účastníkům řízení jejich pochybení a stanovuje lhůty, ve kterých mají být napravena; a

c) zajišťuje konzultace a výměnu informací s účastníky řízení.

Článek 9

Úloha prezidenta

Prezident Úřadu zajišťuje jednotnost rozhodnutí přijímaných jeho Úřadem. Zejména stanoví podmínky, za kterých se přijímají rozhodnutí o námitkách podaných podle článku 59 základního nařízení a dále rozhodnutí podle článků 61, 62, 63 nebo 66 základního nařízení.

Článek 10

Konzultace

Zaměstnanci Úřadu mohou zdarma využívat prostory vnitrostátních subjektů zřízených podle čl. 30 odst. 4 základního nařízení a zkušebních úřadů ke konání pravidelných konzultačních dní s účastníky řízení a třetími stranami.

Oddíl 2

Odvolací senáty

Článek 11

Odvolací senáty

1. Pro účely rozhodování o odvolání proti rozhodnutím uvedeným v článku 67 základního nařízení se zřizuje odvolací senát. Je-li to nezbytné, může Správní rada na návrh Úřadu zřídit více odvolacích senátů. V takovém případě rozdělí práci mezi takto zřízené odvolací senáty.

2. Odvolací senát se skládá z členů s odbornou a právnickou kvalifikací; čl. 6 odst. 2 a 3 se použije přiměřeně. Předsedou je člen s právnickou kvalifikací.

3. Předseda odvolacího senátu přiděluje přezkoumání odvolání jednotlivým zpravodajům. Tento úkol může podle okolností zahrnovat i dokazování.

4. Rozhodnutí odvolacího senátu se přijímají většinou hlasů jeho členů.

Článek 12

Rejstřík odvolacího senátu

1. Prezident Úřadu zřídí u odvolacího senátu rejstřík; zaměstnanci Úřadu jsou z tohoto rejstříku vyloučeni, pokud se účastnili těch řízení, proti jejichž rozhodnutím je podáno odvolání.

2. Pracovníci rejstříku jsou odpovědni zejména za:

— vypracovávání zápisů z ústních řízení a dokazování podle článku 63 tohoto nařízení,

— rozdělení nákladů podle čl. 85 odst. 5 základního nařízení a článku 76 tohoto nařízení, a

— potvrzování dohod o rozdělení nákladů podle článku 77 tohoto nařízení.

KAPITOLA III

ZKUŠEBNÍ ÚŘADY

Článek 13

Pověření zkušebního úřadu podle čl. 55 odst. 1 základního nařízení

1. Pokud správní rada pověří příslušný orgán členského státu technickým zkoušením, prezident Úřadu oznámí tuto skutečnost uvedenému úřadu (dále jen „zkušební úřad“). Toto pověření nabývá účinku dnem, kdy prezident Úřadu toto oznámení vydá. Toto pověření se přiměřeně použije s výhradou čl. 15 odst. 6 tohoto nařízení i na zrušení pověření zkušebního úřadu.

2. Člen zkušebního úřadu, který se účastní technického zkoušení, nesmí neoprávněně použít nebo sdělit neoprávněné osobě jakékoliv skutečnosti, dokumenty a informace, s nimiž se seznámil v průběhu nebo ve spojitosti s technickým zkoušením. Touto povinností je vázán i po skončení uvedeného technického zkoušení, po opuštění služby a po zrušení pověření dotyčného zkušebního úřadu.

3. Odstavec 2 se přiměřeně vztahuje i na materiály týkající se rostlinné odrůdy, které žadatel poskytl zkušebnímu úřadu.

4. Úřad kontroluje dodržování odstavců 2 a 3 a rozhoduje o vyloučení nebo námitkách členů zkušebních úřadů podle čl. 81 odst. 2 základního nařízení.

Článek 14

Pověření zkušebního úřadu podle čl. 55 odst. 2 základního nařízení

1. Pokud Úřad zamýšlí pověřit technickým zkoušením odrůd podle čl. 55 odst. 2 základního nařízení vnitrostátní subjekty, předá správní radě ke schválení vysvětlující prohlášení o technické způsobilosti tohoto subjektu působit jako zkušební úřad.

2. Pokud Úřad zamýšlí zřídit vlastní pobočku pro provádění technického zkoušení odrůd, předá správní radě ke schválení vysvětlující prohlášení o technických a hospodářských důvodech zřízení takové pobočky a o jejím umístění.

3. Pokud správní rada souhlasí s vysvětlujícím prohlášením uvedeným v odstavcích 1 a 2, může prezident Úřadu oznámit tuto skutečnost subjektu uvedenému v odstavci 1 nebo může zveřejnit zřízení pobočky uvedené v odstavci 2 v *Úředním věstníku Evropských společenství*. Pověření může být zrušeno pouze se souhlasem Správní rady. Ustanovení čl. 13 odst. 2 a 3 se přiměřeně použije i na zaměstnance subjektu uvedeného v odstavci 1.

Článek 15

Postup pověření

1. K pověření zkušebního úřadu dochází písemnou dohodou mezi Úřadem a zkušebním úřadem o výkonu technického zkoušení rostlinných odrůd a o platbě poplatku uvedeného v článku 58 základního nařízení. V případě pobočky uvedené v čl. 14 odst. 2 tohoto nařízení k němu vydá Úřad za tímto účelem vnitřní procesní pravidla.

2. Účinek písemné dohody je takový, že provedené úkony nebo úkony, jež mají být podle této dohody provedeny zaměstnanci zkušebního úřadu, se považují vůči třetím stranám za úkony Úřadu.

3. Pokud zkušební úřad zamýšlí podle čl. 56 odst. 3 základního nařízení využít služeb jiných technicky způsobilých subjektů, musí být tyto subjekty v písemné dohodě s Úřadem výslovně jmenovány. Na zaměstnance, kteří se písemně zaváží k dodržování mlčenlivosti, se přiměřeně použije čl. 81 odst. 2 základního nařízení a čl. 13 odst. 2 tohoto nařízení.

4. Výše poplatku vypláceného Úřadem zkušebnímu úřadu se řídí sazbou, která bude do tohoto nařízení začleněna do dne 31. prosince 1999 na základě požadavků stanovených v čl. 93 odst. 1 tohoto nařízení. Přijatá sazba může být změněna pouze na základě nařízení Komise (ES) č. 1238/95 [1] týkajícího se poplatků.

5. Zkušební úřad pravidelně předkládá přehled výdajů za provedená technická zkoušení a na zachování nezbytných referenčních sbírek. Za podmínek stanovených v odstavci 3 se předkládá Úřadu samostatná auditorská zpráva jednotlivých orgánů.

[1] Úř. věst. L 121, 1.6.1995, s. 31

6. Zrušení pověření zkušebního úřadu nesmí nabýt účinku dříve, než nabude účinku zrušení písemné dohody uvedené v odstavci 1.

HLAVA II

ZVLÁŠTNÍ ŘÍZENÍ PŘED ÚŘADEM

KAPITOLA I

ŽÁDOST O ODRŮDOVÉ PRÁVO SPOLEČENSTVÍ

Oddíl I

Postup žadatele

Článek 16

Podání žádosti

1. Žádost o odrůdové právo Společenství se podává Úřadu ve dvojím vyhotovení, nebo ve trojím vyhotovení vnitrostátním subjektům nebo pobočkám zřízeným podle čl. 30 odst. 4 základního nařízení.

2. „Údaje" zaslané Úřadu podle čl. 49 odst. 1 písm. b) základního nařízení obsahují:

— náležitosti nezbytné k identifikaci žadatele a popřípadě jeho zástupce v řízení,

— vnitrostátní subjekt nebo pobočku, u kterých byla žádost o odrůdové právo Společenství podána, a

— prozatímní název dotyčné odrůdy.

3. Úřad bezplatně poskytne k dispozici tyto formuláře, které žadatel vyplní a podepíše:

a) formulář žádosti a technický dotazník pro účely podání žádosti o odrůdové právo Společenství;

b) formulář pro zasílání údajů uvedených v odstavci 2 s vyznačením následků, které plynou z porušení povinnosti zaslat tyto údaje.

Článek 17

Přijetí žádosti

1. Jakmile vnitrostátní subjekt zřízený podle čl. 30 odst. 4 základního nařízení nebo pobočka zřízená za těchto podmínek přijmou žádost, zašlou Úřadu spolu s žádostí, která má být zaslána podle čl. 49 odst. 2 základního nařízení, potvrzení o přijetí. Potvrzení o přijetí obsahuje spisové číslo vnitrostátního subjektu, počet zaslaných dokumentů a den přijetí vnitrostátním subjektem nebo pobočkou. Vnitrostátní subjekt nebo pobočka vydají žadateli kopii zasílaného potvrzení.

2. S výhradou jiných ustanovení, Úřad, jakmile obdrží přímo nebo prostřednictvím pobočky či vnitrostátního subjektu žádost od žadatele, označí dokumenty tvořící součást žádosti spisovým číslem a dnem přijetí Úřadem a vydá žadateli potvrzení o přijetí. Potvrzení obsahuje spisové číslo žádosti u Úřadu, počet obdržených dokumentů, den přijetí Úřadem a den podání žádosti ve smyslu článku 51 základního nařízení. Kopii potvrzení o přijetí obdrží vnitrostátní subjekt nebo pobočka, jejichž prostřednictvím Úřad žádost přijal.

3. Pokud Úřad obdrží žádost prostřednictvím pobočky nebo vnitrostátního subjektu déle než měsíc po jejím podání žadatelem, „den podání žádosti" ve smyslu článku 51 základního nařízení nesmí předcházet dni přijetí Úřadem, pokud Úřad na základě dostatečných písemných důkazů nestanoví, že mu žadatel zaslal údaje podle čl. 49 odst. 1 písm. b) základního nařízení a čl. 16 odst. 2 tohoto nařízení.

Článek 18

Požadavky uvedené v čl. 50 odst. 1 základního nařízení

1. Pokud Úřad zjistí, že žádost neodpovídá požadavkům uvedeným v čl. 50 odst. 1 základního nařízení, oznámí žadateli zjištěné nedostatky a upozorní ho, že dnem podání žádosti se pro účely článku 51 nařízení rozumí den, kdy Úřad obdrží dostatečné informace, které odstraňují tyto nedostatky.

2. Žádost odpovídá požadavkům uvedeným v čl. 50 odst. 1 písm. i) základního nařízení pouze tehdy, jsou-li v ní uvedeny den a země jakéhokoliv prvního odevzdání ve smyslu čl. 10 odst. 1 uvedeného nařízení, nebo v případě nepřítomnosti takového odevzdání prohlášení, že k takovému odevzdání nedošlo.

3. Žádost odpovídá požadavkům uvedeným v čl. 50 odst. 1 písm. j) základního nařízení pouze tehdy, pokud jsou den a země uvedené v libovolné předchozí žádosti o odrůdové právo podle žadatelova nejlepšího vědomí uvedeny v:

— žádosti o vlastnické právo k odrůdě a

— žádosti o úřední přijetí odrůdy k osvědčení a prodeji, pokud úřední přijetí zahrnuje úřední popis odrůdy,

v členském státě nebo jako člen Mezinárodní unie pro ochranu nových odrůd rostlin.

Článek 19

Požadavky uvedené v čl. 50 odst. 2 základního nařízení

1. Pokud Úřad zjistí, že žádost nesplňuje ustanovení odstavců 2, 3 a 4 tohoto článku nebo článku 16 tohoto nařízení, použije čl. 17 odst. 2 tohoto nařízení, ale požádá žadatele, aby odstranil zjištěné nedostatky ve lhůtě, kterou stanoví. Pokud tyto nedostatky nejsou včas odstraněny, Úřad podle čl. 61 odst. 1 písm. a) žádost neprodleně zamítne.

2. Žádost musí obsahovat tyto údaje:

a) státní příslušnost žadatele, je-li fyzickou osobou, a označení jako účastníka řízení uvedeného v článku 2 tohoto nařízení a, není-li pěstitel, jméno a adresu pěstitele;

b) latinský název rodu, druhu a poddruhu, ke kterému odrůda patří, a obecný název;

c) vlastnosti odrůdy, které jsou podle žadatelova názoru jasně odlišitelné od ostatních odrůd, jejichž názvy se z důvodů zkoumání rovněž mohou podle okolností uvést jako referenční;

d) způsoby pěstování, zachování a rozmnožování odrůdy včetně:

— vlastností, pojmenování odrůdy nebo, nejsou-li tyto informace k dispozici, prozatímního názvu, a pěstování jakékoliv jiné odrůdy nebo odrůd, jejichž materiál musí být opakovaně používán pro pěstování dotyčné odrůdy, nebo

— vlastností, které byly geneticky modifikovány, pokud dotyčná odrůda představuje geneticky modifikovaný organizmus ve smyslu čl. 2 odst. 2 směrnice Rady 90/220/EHS [1];

e) oblast a zemi, kde se odrůda pěstuje nebo byla zjištěna či vyšlechtěna;

f) den a zemi prvního odevzdání složek odrůdy nebo sklizeného rostlinného materiálu pro účely hodnocení novosti podle článku 10 základního nařízení nebo prohlášení, že k takovému odevzdání ještě nedošlo;

g) označení orgánu, u kterého byla žádost podána, a spisové číslo žádostí podle čl. 18 odst. 3;

h) stávající vnitrostátní ochrana odrůdy nebo jakýkoliv patent na odrůdu v rámci Společenství.

3. Úřad si pro provedení technického zkoušení může vyžádat jakékoliv nezbytné údaje a dokumenty a popřípadě rovněž příslušné výkresy nebo fotografie ve lhůtě, kterou stanoví.

4. Pokud dotyčná odrůda představuje geneticky modifikovaný organizmus ve smyslu čl. 2 odst. 2 směrnice 90/220/EHS, může Úřad od žadatele vyžadovat předložení kopie písemného osvědčení příslušných orgánů dosvědčující, že technické zkoušení odrůdy podle článků 55 a 56 základního nařízení neohrozí podle ustanovení výše uvedené směrnice životní prostředí.

Článek 20

Uplatnění nároku na přednostní právo

Pokud žadatel ve smyslu čl. 52 odst. 2 základního nařízení žádá o přednostní právo pro žádost, která podle čl. 18 odst. 3 první odrážky není první z uvedených žádostí, Úřad mu oznámí, že den přednosti lze přiznat pouze předchozí žádosti. Pokud Úřad vydal potvrzení o přijetí včetně dne podání žádosti, která není první z uvedených žádostí, považuje se oznámený den přednosti za neplatný.

Článek 21

Nárok na odrůdové právo Společenství v průběhu řízení

1. Pokud je uplatnění nároku proti žadateli ve věci nároku uvedeného v čl. 98 odst. 4 základního nařízení zapsáno do Rejstříku žádostí o odrůdová práva Společenství, Úřad může zastavit řízení o žádosti. Úřad může stanovit den, kdy zamýšlí pokračovat v probíhajícím řízení.

2. Pokud je pravomocné rozhodnutí nebo jakýkoliv jiný způsob ukončení řízení uvedeného v odstavci 1 zapsán do Rejstříku

[1] Úř. věst. L 117, 8.5.1990, s. 15.

odrůdových práv Společenství, Úřad pokračuje v řízení. Může ho znovuzahájit dříve, ale ne přede dnem již stanoveným v odstavci 1.

3. Je-li nárok na odrůdové právo Společenství pro účely tohoto Úřadu platně převeden na jinou osobu, může tato osoba nakládat s žádostí prvního žadatele, jako by to byla její vlastní za předpokladu, že o tom uvědomí Úřad do jednoho měsíce od zápisu pravomocného rozsudku do Rejstříku žádostí o odrůdová práva Společenství. Splatné poplatky podle článku 83 základního nařízení a již zaplacené prvním žadatelem se považují za zaplacené následujícím žadatelem.

Oddíl 2

Provedení technického zkoušení

Článek 22

Rozhodnutí o obecných zásadách zkoušení

1. Správní rada na návrh prezidenta Úřadu přijme rozhodnutí o obecných zásadách zkoušení. Den a rostlinné druhy, kterých se toto rozhodnutí týká, se zveřejní v Úředním listě uvedeném v článku 87 tohoto nařízení.

2. Pokud rozhodnutí Správní rady o obecných zásadách zkoušení nebylo přijato, může prezident Úřadu přijmout předběžné rozhodnutí. Platnost tohoto předběžného rozhodnutí uplyne dnem přijetí rozhodnutí Správní rady. Pokud se předběžné rozhodnutí prezidenta Úřadu liší od rozhodnutí Správní rady, není touto skutečností dotčeno technické zkoušení, které započalo před přijetím rozhodnutí Správní rady; vyžádají-li to okolnosti, může Správní rada rozhodnout jinak.

Článek 23

Pravomoci prezidenta Úřadu

1. Pokud správní rada přijme rozhodnutí o obecných zásadách zkoušení, toto rozhodnutí zahrnuje pravomoc prezidenta Úřadu doplnit popis odrůdy o dodatečné vlastnosti a jejich vyjádření.

2. Pokud prezident využije pravomoci uvedené v odstavci 1, použije se přiměřeně čl. 22 odst. 2 tohoto nařízení.

Článek 24

Informování zkušebního úřadu Úřadem

Úřad podle čl. 55 odst. 3 základního nařízení zašle zkušebnímu úřadu kopie těchto dokumentů týkajících se odrůdy:

a) formulář žádosti, technický dotazník a všechny další dokumenty předkládané žadatelem, které obsahují údaje nezbytné k provedení technického zkoušení;

b) formuláře podle článku 86 tohoto nařízení vyplněné žadatelem;

c) dokumenty týkající se námitky vycházející z tvrzení, že podmínky stanovené v článcích 7 až 9 základního nařízení nebyly splněny.

Článek 25

Spolupráce mezi Úřadem a zkušebním úřadem

Zaměstnanci zkušebního úřadu, kteří jsou odpovědni za technické zkoušení, a zpravodaj jmenovaný podle čl. 8 odst. 1 tohoto nařízení spolupracují ve všech fázích technického zkoušení. Spolupráce se týká alespoň těchto oblastí:

a) kontroly provádění technického zkoušení, včetně prohlídek na kontrolních pozemcích a kontrolní metody užívané zpravodajem; a

b) informací od zkušebního úřadu o podrobnostech jakéhokoliv předchozího odstranění odrůdy, aniž je dotčeno další šetření prováděné Úřadem;

c) předběžných zpráv o každém vegetačním období předkládaných Uřadu zkušebním úřadem.

Článek 26

Forma zpráv o zkoušení

1. Zprávu o zkoušení uvedenou v článku 57 základního nařízení podepisuje odpovědný zaměstnanec zkušebního úřadu, který výslovně potvrdí výlučná dispoziční práva Úřadu na odevzdání podle čl. 57 odst. 4 základního nařízení.

2. Odstavec 1 se přiměřeně použije na jakékoliv předběžné zprávy předkládané Úřadu. Zkušební úřad vydává kopii takové předběžné zprávy přímo žadateli.

Článek 27

Ostatní zprávy o zkoušení

1. Zpráva o výsledcích jakéhokoliv technického zkoušení, které bylo z úředních důvodů provedeno nebo se provádí v členském státě jedním z orgánů odpovědných podle čl. 55 odst. 1 základního nařízení za dotyčné druhy, může být Úřadem považována za dostatečný základ pro rozhodnutí, pokud:

— materiál předložený k technickému zkoušení splňuje z hlediska množství i kvality veškeré normy, které mohly být stanoveny v čl. 55 odst. 4 základního nařízení,

— technické zkoušení bylo provedeno způsobem, který stanovila Správní rada podle čl. 55 odst. 1 základního nařízení a vydaných zkušebních směrnic nebo obecných pokynů obsažených v čl. 56 odst. 2 základního nařízení a článků 22 a 23 tohoto nařízení,

— Úřad měl možnost sledovat provádění dotyčného technického zkoušení, a

— v případě, že závěrečná zpráva není okamžitě k dispozici, jsou Úřadu před předložením zprávy o zkoušení poskytnuty předběžné zprávy o každém vegetačním období.

2. Pokud se Úřad domnívá, že zpráva o zkoušení uvedená v odstavci 1 nepředstavuje dostatečný základ pro rozhodnutí, může po konzultaci žadatele a zkušebního úřadu použít postup uvedený v článku 55 základního nařízení.

3. Úřad a všechny příslušné odrůdové úřady v členském státě si poskytují správní pomoc tak, že pro účely hodnocení odlišnosti, uniformity a stálosti této odrůdy na žádost poskytnou revizní zprávu o odrůdě. Za poskytnutí této zprávy si úřad a příslušný odrůdový úřad v členském státě účtují určitou částku, na které se dohodnou.

Oddíl 3

Název odrůdy

Článek 28

Návrh na název odrůdy

Návrh na název odrůdy se podává a podepisuje ve dvojím vyhotovení na Úřadě nebo, pokud návrh doprovází žádost o odrůdové právo Společenství podaná u vnitrostátního subjektu nebo pobočky zřízených podle čl. 30 odst. 4 základního nařízení, ve trojím vyhotovení. Úřad bezplatně poskytne formulář pro účely podání návrhu na název odrůdy.

Článek 29

Posouzení návrhu

1. Pokud návrh není doplněn o žádost o odrůdové právo Společenství nebo pokud Úřad nemůže schválit navržený název odrůdy, sdělí Úřad neprodleně tuto skutečnost žadateli, vyzve ho, aby předložil návrh nebo nový návrh, a uvede následky nesplnění.

2. Pokud Úřad po přijetí výsledků technického zkoušení podle čl. 57 odst. 1 základního nařízení stanoví, že žadatel nepodal žádný návrh na název odrůdy, neprodleně odmítne podle čl. 61 odst. 1 písm. c) základního nařízení udělit odrůdové právo Společenství.

Článek 30

Obecné zásady označování odrůdy

Správní rada přijme obecné zásady, kterými stanoví jednotná a přesná kritéria pro stanovení překážek, které brání rodovému názvu odrůdy uvedenému v č. 63 odst. 3 a 4 základního nařízení.

KAPITOLA II

ŘÍZENÍ O NÁMITCE

Článek 31

Podání námitky

1. Námitky podle článku 59 základního nařízení obsahují:

a) jméno žadatele a spisové číslo žádosti, vůči které je námitka podávána;

b) označení strany podávající námitku jako účastníka řízení podle článku 2 tohoto nařízení;

c) pokud strana podávající námitku jmenovala zástupce v řízení, jeho jméno a adresu;

d) tvrzení uvedené v čl. 59 odst. 3 základního nařízení, na němž se zakládá námitka, a náležitosti, důkazy a argumenty uváděné na podporu námitky.

2. Je-li ke stejné žádosti o odrůdové právo Společenstvím podáno více námitek, může Úřad tyto námitky spojit do jednoho řízení.

Článek 32

Zamítnutí námitky

1. Pokud Úřad zjistí, že námitka není v souladu s čl. 59 odst. 1 a 3 základního nařízení nebo s čl. 31 odst. 1 písm. d) tohoto nařízení nebo že žádost, proti které je podána, dostatečně neidentifikuje, zamítne námitku jako nepřípustnou, pokud nejsou tyto nedostatky odstraněny ve lhůtě, kterou stanoví.

2. Pokud Úřad zjistí, že námitka není v souladu s jinými ustanoveními základního nařízení nebo tohoto nařízení, zamítne námitku jako nepřípustnou, pokud nebyly tyto nedostatky odstraněny před uplynutím lhůty pro podání námitky.

KAPITOLA III

ZACHOVÁNÍ OODRŮDOVÝCH PRÁV SPOLEČENSTVÍ

Článek 33

Povinnosti držitele podle čl. 64 odst. 3 základního nařízení

1. Držitel umožní kontrolu dotyčné odrůdy nebo místa, kde je zachována její identita, za účelem získání informací nezbytných k posouzení, zda je odrůda zachována v nezměněném stavu podle čl. 64 odst. 3 základního nařízení.

2. Držitel je povinen vést písemné záznamy, které umožňují ověřit příslušná opatření uvedená v čl. 64 odst. 3 základního nařízení.

Článek 34

Technické ověření chráněné odrůdy

Aniž je dotčen čl. 87 odst. 4 základního nařízení, provede se technické ověření chráněné odrůdy podle obecných zásad, které byly použity při udělení odrůdového práva této odrůdě. Články 22 a 24 až 27 tohoto nařízení se přiměřeně použijí na Úřad, zkušební úřad a držitele.

Článek 35

Další materiál pro technické prověření

Pokud držitel předloží materiál odrůdy podle čl. 64 odst. 3 základního nařízení, může zkušební úřad se souhlasem Úřadu prověřit předkládaný materiál přezkoumáním ostatního materiálu, který byl odebrán z hospodářství, kde je držitelem nebo s jeho souhlasem materiál odrůdy vyráběn, nebo materiálu, který držitel prodává nebo je prodáván s jeho souhlasem nebo odebrán úředními subjekty členského státu v rámci jejich pravomocí.

Článek 36

Změny názvu odrůdy

1. Pokud je podle článku 66 základního nařízení nezbytné změnit název odrůdy, sdělí Úřad držiteli důvody, stanoví lhůtu, během níž musí držitel předložit vhodný návrh na změnu názvu odrůdy, a upozorní, že pokud se tak nestane, může být odrůdové právo Společenství podle článku 21 základního nařízení zrušeno. Návrh držitele se podává Úřadu ve dvojím vyhotovení.

2. Pokud Úřad nemůže schválit změnu názvu odrůdy, sdělí to neprodleně držiteli, znovu stanoví lhůtu, během níž musí držitel předložit vhodný návrh, a upozorní, že pokud se tak nestane, může být odrůdové právo Společenství podle článku 21 základního nařízení zrušeno.

3. Články 31 a 32 tohoto nařízení se přiměřeně použijí i na námitku podanou podle čl. 66 odst. 3 základního nařízení.

KAPITOLA IV

NUCENÁ LICENCE UDĚLENÁ ÚŘADEM

Oddíl 1

Nucená licence

Článek 37

Žádost o nucenou licenci

1. Žádost o nucenou licenci musí obsahovat:

a) označení žadatele a odpůrce — držitele dotyčné odrůdy jako účastníků řízení;

b) název odrůdy a rostlinného druhu dotyčné odrůdy nebo odrůd;

c) návrh druhu úkonů, na které se nucená licence vztahuje;

d) prohlášení obsahující dotyčný veřejný zájem včetně všech skutečností, důkazů a argumentů uváděných na podporu uvedeného veřejného zájmu;

e) v případě žádosti podle čl. 29 odst. 2 základního nařízení navržení kategorie osob, kterým se licence uděluje včetně zvláštních požadavků týkajících se této kategorie osob.

2. Žádost podle čl. 29 odst. 1 nebo 5 musí obsahovat dokumenty dokládající neúspěšnou žádost o smluvní užívací právo, která byla zamítnuta odpůrcem –držitelem.

3. Žádost podle čl. 29 odst. 2 nařízení musí obsahovat dokumenty dokládající neúspěšnou žádost osob o smluvní užívací právo, která byla zamítnuta odpůrcem –držitelem. Je-li žadatelem o nucenou licenci Komise nebo členský stát, může Úřad v případě vyšší moci tuto podmínku zrušit.

4. Žádost o nucenou licenci se považuje za neúspěšnou ve smyslu odstavců 2 a 3, pokud:

a) odpůrce – držitel závazně neodpověděl osobě usilující o takové právo v přiměřené lhůtě; nebo

b) odpůrce – držitel odmítl udělit smluvní užívací právo osobě, která o něj usiluje; nebo

c) odpůrce – držitel nabídl smluvní užívací právo osobě, která o něj usiluje, za zjevně nevýhodných podmínek včetně poplatků za užívání nebo za podmínek, které jsou z celkového hlediska zjevně nevýhodné.

Článek 38

Přezkoumání žádosti o nucenou licenci

1. Ústní jednání a dokazování se zpravidla konají zároveň.

2. Žádosti o další jednání jsou nepřípustné s výjimkou těch žádostí, které vycházejí z okolností, které se během nebo po jednání změnily.

3. Úřad před přijetím rozhodnutí vyzve dotyčné strany ke smíru. Úřad popřípadě předloží návrh smíru.

Článek 39

Trvání odrůdového práva během řízení

1. Pokud bylo zahájení řízení ohledně nároku uvedeného v čl. 98 odst. 1 základního nařízení vůči držiteli zapsáno do Rejstříku odrůdových práv Společenství, může Úřad pozastavit řízení o nucenou licenci. Řízení se obnoví až po zápisu pravomocného rozsudku nebo jiného způsobu ukončení řízení do stejného rejstříku.

2. Je-li převod odrůdového práva Společenství pro Úřad závazný, vstoupí nový držitel na žádost žadatele do řízení jako jeho účastník, pokud žadatel neúspěšně žádal nového držitele o smluvní užívací právo do dvou měsíců od přijetí oznámení Úřadu, že jméno nového držitele bylo zapsáno do Rejstříku odrůdových práv Společenství. Žádost žadatele musí obsahovat dostatečné písemné důkazy, které dostatečně prokazují jeho neúspěšný pokus a popřípadě i jednání nového držitele.

3. V případě žádosti podle čl. 29 odst. 2 základního nařízení vstupuje nový držitel do řízení jako jeho účastník. Odstavec 1 se nepoužije.

Článek 40

Rozhodnutí o žádosti

Písemné rozhodnutí podepisuje prezident Úřadu. Rozhodnutí obsahuje:

a) oznámení, že rozhodnutí zasílá Úřad;

b) den přijetí rozhodnutí;

c) jména členů výboru, kteří se zúčastnili řízení;

d) jména účastníků řízení a jejich zástupců v řízení;

e) odkaz na stanovisko Správní rady;

f) sporné otázky pro rozhodnutí;

g) shrnutí skutečností;

h) důvody, na nichž je rozhodnutí založeno;

i) příkaz Úřadu; v případě potřeby příkaz obsahuje výčet činností, na které se vztahuje nucená licence, zvláštní podmínky, které se k ní vztahují, a kategorie osob včetně zvláštních požadavků týkajících se této kategorie.

Článek 41

Udělení nucené licence

1. Rozhodnutí o udělení nucené licence obsahuje důvody veřejného zájmu.

2. Veřejný zájem představují zejména tyto důvody:

a) ochrana života nebo zdraví lidí, zvířat nebo rostlin;

b) potřeba zásobit trh materiálem se zvláštními vlastnostmi; nebo

c) potřeba zachovat pobídku pro další pěstování vylepšených odrůd.

3. Nucená licence je nevýlučná.

4. Nucená licence nesmí být postupována, pokud se nejedná o část podniku, která nucenou licenci užívá, nebo za podmínek stanovených v čl. 29 odst. 5 základního nařízení, spolu s postoupením práv na v podstatě odvozenou odrůdu.

Článek 42

Podmínky, které musí osoba splnit k získání nucené licence

1. Aniž jsou dotčeny ostatní podmínky uvedené v čl. 29 odst. 3 základního nařízení, musí mít osoba, které je udělena nucená licence, odpovídající finanční a technické prostředky k užití nucené licence.

2. Splnění podmínek spojených s nucenou licencí a stanovených v rozhodnutí o této licenci se považuje za „podmínku“ podle čl. 29 odst. 4 základního nařízení.

3. Úřad stanoví, že osoba, které je udělena nucená licence, nesmí podat žalobu na porušení odrůdového práva Společenství, pokud držitel do dvou měsíců od vyzvání neodmítne ani neopomene žalobu podat.

Článek 43

Kategorie osob splňujících zvláštní podmínky

1. Osoba, která má zamýšlí užít nucenou licenci a která patří do kategorie osob splňujících zvláštní podmínky uvedené v čl. 29 odst. 2 základního nařízení, sdělí svůj úmysl Úřadu a držiteli doporučeným dopisem s doručenkou. Toto sdělí obsahuje:

a) jméno a adresu dotyčné osoby podle podmínek vztahujících se na účastníky řízení podle článku 2 tohoto nařízení;

b) důkaz o splnění zvláštních podmínek;

c) výčet činností, které budou prováděny; a

d) ujištění, že osoba má odpovídající finanční prostředky a informace o technických možnostech užití nucené licence.

2. Pokud tato osoba splnila podmínky týkající se prohlášení uvedeného v odstavci 1, Úřad ji na žádost zapíše do Rejstříku odrůdových práv Společenství. Tato osoba nemá nárok na nucenou licenci před tímto zápisem. Zápis se sdělí této osobě a držiteli.

3. Ustanovení čl. 42 odst. 3 se přiměřeně vztahuje na osobu zapsanou podle odstavce 2. Jakýkoliv rozsudek nebo jiný způsob ukončení soudního sporu pro protiprávní jednání se vztahuje na ostatní osoby, které byly nebo budou zapsány.

4. Zápis uvedený v odstavci 2 může být vymazán pouze z toho důvodu, že se změnily zvláštní podmínky stanovené v rozhodnutí o udělení nucené licence nebo finanční či technické prostředky stanovené v odstavci 2 déle než jeden rok od udělení nucené licence a ve lhůtě stanovené v tomto rozhodnutí. Výmaz zápisu se sdělí zapsané osobě a držiteli.

Oddíl 2

Užívací práva podle čl. 100 odst. 2 základního nařízení

Článek 44

Užívací práva podle čl. 100 odst. 2 základního nařízení

1. Žádost o smluvní nevýlučné užívací právo od nového držitele podle čl. 100 odst. 2 základního nařízení, se podáváv případěbývalého držitele do dvou měsíců, nebo v případě

osoby požívající užívací právo do čtyř měsíců od přijetí oznámení Úřadu, že jméno nového držitele bylo zapsáno do Rejstříku odrůdových práv Společenství.

2. Žádost o udělení užívacího práva podle čl. 100 odst. 2 základního nařízení musí obsahovat dokumenty dokládající neúspěšnou žádost uvedenou v odstavci 1. Ustanovení čl. 37 odst. 1 písm. a), b), c) a odst. 4, článku 38, čl. 39 odst. 3, článku 40 s výjimkou písmene f), čl. 41 odst. 3 a 4 a článku 42 tohoto nařízení se použijí přiměřeně.

HLAVA III

ŘÍZENÍ PŘED ODVOLACÍM SENÁTEM

Článek 45

Obsah odvolání

Odvolání musí obsahovat:

a) označení odvolatele jako účastníka řízení podle článku 2 tohoto nařízení;

b) spisové číslo rozhodnutí, proti kterému je odvolání podáváno, a určení, jaká míra změn nebo zrušení je požadována.

Článek 46

Potvrzení o přijetí odvolání

Jakmile Úřad obdrží odvolání, označí je spisovým číslem odvolacího řízení a dnem přijetí a oznámí odvolateli lhůtu pro určení důvodů odvolání. Na neoznámení se nelze odvolávat.

Článek 47

Účast na odvolacím řízení

1. Úřad neprodleně předá kopii odvolání označenou spisovým číslem a dnem přijetí účastníkům řízení, kteří se účastnily řízení před Úřadem.

2. Účastníci řízení uvedení v odstavci 1 mohou přistoupit jako účastníci odvolacího řízení do dvou měsíců od obdržení kopie o přijetí oznámení o odvolání.

Článek 48

Úloha Úřadu

1. Orgán Úřadu ve smyslu čl. 70 odst. 1 základního nařízení a předseda odvolacího senátu zajistí vnitřními přípravnými opatřeními, aby odvolací senát mohl případ neprodleně přezkoumat; předseda před přijetím zejména vybere další dva členy podle čl. 46 odst. 2 základního nařízení a jmenuje zpravodaje.

2. Před přijetím věci zašle orgán Úřadu uvedený v čl. 70 odst. 1 základního nařízení neprodleně kopii dokumentů přijatých od účastníka odvolacího řízení ostatním účastníkům odvolacího řízení.

3. Prezident Úřadu před přijetím věci zajistí zveřejnění informací uvedených v článku 89 tohoto nařízení.

Článek 49

Zamítnutí odvolání jako nepřípustného

1. Pokud odvolání nevyhovuje ustanovením základního nařízení, zejména článkům 67, 68 a 69 základního nařízení nebo ustanovením tohoto nařízení, zejména článku 45 tohoto nařízení, odvolací senát o tom uvědomí odvolatele a požádá ho, aby zjištěné nedostatky odstranil podle možností ve lhůtě, kterou stanoví. Nejsou-li zjištěné nedostatky odvolání včas odstraněny, odvolací senát odvolání zamítne jako nepřípustné.

2. Je-li odvolání podáno proti rozhodnutí Úřadu, proti kterému je pravděpodobně podána žaloba podle článku 74 základního nařízení, odvolací senát se souhlasem odvolatele neprodleně předá odvolání jako žalobu k Soudnímu dvoru Evropských společenství; pokud odvolatel nesouhlasí, zamítne odvolání jako nepřípustné. V případě předání odvolání k Soudnímu dvoru se podle článku 46 tohoto nařízení takové odvolání považuje za podané k Soudnímu dvoru dnem přijetí Úřadem.

Článek 50

Ústní jednání

1. Po přijetí věci předvolá předseda odvolacího senátu neprodleně účastníky odvolacího řízení k ústnímu jednání podle článku 77 základního nařízení, a upozorní je na obsah čl. 59 odst. 2 tohoto nařízení.

2. Ústní jednání a dokazování se zpravidla koná najednou.

3. Žádosti o další projednávání jsou nepřípustné s výjimkou žádostí vycházejících z okolností, které se během nebo po projednávání změnily.

Článek 51

Přezkoumání odvolání

Pokud není stanoveno jinak, ustanovení týkající se řízení před Úřadem se přiměřeně vztahují na odvolací řízení; účastníci řízení jsou v tomto ohledu považováni za účastníky odvolacího řízení.

Článek 52

Rozhodnutí o odvolání

1. Do tří měsíců od uzavření ústního jednání je účastníkům odvolacího řízení zasláno písemné rozhodnutí o odvolání.

2. Rozhodnutí podepisuje předseda odvolacího senátu a zpravodaj jmenovaný podle čl. 48 odst. 1 tohoto nařízení. Rozhodnutí obsahuje:

a) oznámení, že rozhodnutí zasílá odvolací senát;

b) den přijetí rozhodnutí;

c) jména předsedy a ostatních členů odvolacího senátu, kteří se zúčastnili odvolacího řízení;

d) jména účastníků odvolacího řízení a jejich zástupců v řízení;

e) sporné otázky pro rozhodnutí;

f) shrnutí skutečností;

g) důvody, na nichž je rozhodnutí založeno;

h) příkaz odvolacího senátu, v případě potřeby včetně rozhodnutí o rozdělení nákladů nebo uhrazení poplatků.

3. Písemné rozhodnutí odvolacího senátu obsahuje oznámení, že další opravný prostředek je možný, spolu se stanovením lhůty pro podání takového dalšího opravného prostředku. Na neoznámení se nelze odvolávat.

HLAVA IV

OBECNÁ USTANOVENÍ TÝKAJÍCÍ SE ŘÍZENÍ

KAPITOLA I

ROZHODNUTÍ, SDĚLENÍ A DOKUMENTY

Článek 53

Rozhodnutí

1. Rozhodnutí Úřadu je opatřeno podpisem a uvedením jména zaměstnance řádně zmocněného prezidentem Úřadu podle článku 35 základního nařízení.

2. Pokud se před Úřadem koná ústní jednání, může být rozhodnutí vydáno ústně. Následně se účastníkům řízení zasílá písemné rozhodnutí.

3. Rozhodnutí Úřadu, proti nimž lze podat odvolání podle článku 67 základního nařízení nebo přímý opravný prostředek podle článku 74 základního nařízení, uvádějí možnost odvolání nebo přímého opravného prostředku, je-li to možné, a lhůtu pro podání takového odvolání nebo přímého opravného prostředku. Na neoznámení se nelze odvolávat.

4. Jazykové chyby, písařské chyby a zjevné nesprávnosti v rozhodnutí se opraví.

Článek 54

Osvědčení o odrůdovém právu Společenství

1. Pokud Úřad udělí odrůdové právo Společenství, vydá spolu s rozhodnutím o jeho udělení osvědčení o odrůdovém právu Společenství, které slouží jako důkaz tohoto udělení.

2. Úřad vydá osvědčení o odrůdovém právu Společenství v jakémkoliv jazyce nebo jazycích Společenství, které držitel požaduje.

3. Na žádost může Úřad vydat zmocněné osobě duplikát, pokud prokáže, že originál osvědčení byl ztracen nebo zničen.

Článek 55

Sdělení

Pokud není stanoveno jinak, jakékoliv sdělení Úřadu nebo zkušebního úřadu musí obsahovat alespoň jméno příslušného zaměstnance.

Článek 56

Právo na slyšení

1. Pokud Úřad zjistí, že rozhodnutí nesmí být za daných podmínek přijato, oznámí zjištěné nedostatky účastníkovi řízení a požádá ho o odstranění těchto nedostatků ve lhůtě, kterou stanoví. Nejsou-li zjištěné a oznámené nedostatky odstraněny včas, přistoupí Úřad k přijetí rozhodnutí.

2. Pokud Úřad obdrží od účastníka řízení připomínky, sdělí je ostatním účastníkům řízení a požádá je, považuje-li to za nezbytné, aby mu odpověděli ve lhůtě, kterou stanoví. Pokud neobdrží odpověď včas, nebude brát v úvahu žádný dokument došlý později.

Článek 57

Dokumenty předkládané účastníky řízení

1. Za den přijetí jakéhokoliv dokumentu podaného účastníky řízení se považuje den, kdy je dokument skutečně přijat v prostorách Úřadu, vnitrostátního subjektu nebo pobočky zřízených podle čl. 30 odst. 4 základního nařízení.

2. S výjimkou dokumentů, které tvoří přílohu, musí dokumenty podepsat účastníci řízení nebo jejich zástupci v řízení.

3. Úřad může se souhlasem Správní rady povolit dodání dokumentů telegrafem, dálnopisem, faxem nebo jinými informačními zařízeními a stanovit podmínky jejich použití.

4. Pokud není dokument řádně podepsán nebo mohl být podán podle odstavce 3, je účastník řízení povinen do jednoho měsíce dodat originál dokumentu podepsaného podle odstavce 2. Je-li dokument v této lhůtě podán, zůstane den přijetí předchozího dokumentu zachován; jinak není tento dokument brán v úvahu.

5. Úřad může povolit odchylku od lhůty uvedené v odstavci 4, do které může účastník řízení podat dotyčný dokument pouze přímo Úřadu. Taková odchylka nesmí překročit další dva týdny.

6. Dokumenty, které musí být předány ostatním účastníkům řízení i dotyčnému zkušebnímu úřadu, nebo dokumenty týkající se dvou nebo více žádostí o odrůdové právo Společenství nebo o užívací právo, musí být podány v dostatečném počtu kopií. Chybějící kopie se pořizují na náklady účastníka řízení.

Článek 58

Písemné doklady

1. Písemný doklad o pravomocném rozsudku nebo rozhodnutí jiném než rozhodnutí Úřadu se považují za dostatečné, je-li dodána kopie ověřená soudem nebo orgánem, který rozsudek nebo rozhodnutí vydal.

2. Ostatní písemné dokumenty předkládané účastníky řízení se považují za dostatečné, jsou-li dodány v originále nebo ověřené kopii.

KAPITOLA II

ÚSTNÍ JEDNÁNÍ A DOKAZOVÁNÍ

Článek 59

Předvolání k ústnímu jednání

1. Účastníci řízení jsou předváláváni k ústnímu jednání podle článku 77 základního nařízení a upozorněni na odstavec 2 tohoto nařízení. Předvolání se zasílá nejméně s měsíčním předstihem, pokud se účastníci řízení a Úřad nedohodnou na kratší lhůtě.

2. Pokud se účastník řízení, který byl řádně předvolán k ústnímu jednání před Úřadem, nedostaví, jak byl předvolán, řízení může pokračovat bez něj.

Článek 60

Dokazování prováděné Úřadem

1. Pokud Úřad považuje za nezbytné vyslechnout účastníky řízení, svědky nebo znalce nebo provést kontrolu, přijme za tímto účelem rozhodnutí a stanoví prostředky, jimiž zamýšlí získat důkazy a důležité údaje, jež mají být dokázány, a den, doba a místo konání ústního jednání nebo kontroly. Pokud výpovědi svědků a znalců žádá účastník řízení, Úřad ve svém rozhodnutí uvede lhůtu, ve které musí účastník řízení, který podal tuto žádost, oznámit Úřadu jména a adresy svědků a znalců, které si účastník řízení přeje vyslechnout.

2. Předvolání účastníků řízení, svědků nebo znalců k dokazování se zasílá nejméně s měsíčním předstihem, pokud se účastníci řízení nedohodnou s Úřadem na kratší lhůtě. Předvolání musí obsahovat:

a) výpis z rozhodnutí uvedeného v odstavci 1, zejména s vyznačením dne, doby a místa nařízeného šetření a kteří účastníci řízení, svědci a znalci mají být vyslechnuti;

b) jména účastníků řízení a práva, kterých se mohou svědci nebo znalci podle čl. 62 odst. 2 až 4 tohoto nařízení dovolávat;

c) oznámení, že účastník řízení, svědek nebo znalec může požádat o výslech příslušným soudním nebo jiným orgánem v zemi jeho trvalého bydliště, a žádost, aby informoval Úřad ve lhůtě stanovené Úřadem, že je připraven před něj předstoupit.

3. Dříve, než může být účastník řízení, svědek nebo znalec slyšen, musí být informován, že Úřad může požádat příslušný soudní nebo jiný orgán ve státě jeho trvalého bydliště o přezkoumání jeho svědectví pod přísahou nebo jinou závaznou formou.

4. Účastníci řízení jsou informováni o výslechu svědka nebo znalce před příslušným soudním nebo jiným orgánem. Mají právo být přítomni a klást prostřednictvím orgánu nebo přímo otázky účastníkům řízení, svědkům a znalcům, kteří podávají svědectví.

Článek 61

Pověření znalců

1. Úřad rozhodne, v jaké podobě bude předložena zpráva vypracovaná znalcem, kterého jmenuje.

2. Pověření znalce obsahuje:

a) přesný popis jeho úkolu;

b) lhůtu stanovenou pro podání posudku;

c) jména účastníků řízení;

d) odkaz na nároky, které mu podle čl. 62 odst. 2 až 4 tohoto nařízení patří.

3. Úřad může pro účely znaleckého posudku nařídit zkušebnímu úřadu, který provedl technické zkoušení dotyčné odrůdy, aby v souladu s danými pokyny poskytl dostupný materiál. Je-li to nezbytné, může si Úřad rovněž vyžádat materiál od účastníků řízení nebo třetích osob.

4. Účastníkům řízení se poskytne kopie nebo popřípadě překlad písemné zprávy.

5. Účastníci řízení mohou odmítnou znalecký posudek. Pak se přiměřeně použijí čl. 48 odst. 3 a čl. 81 odst. 2 základního nařízení.

6. Na znalce jmenovaného Úřadem se přiměřeně použije čl. 13 odst. 2 a 3. Při jmenování Úřad uvědomí znalce o povinnosti mlčenlivosti.

Článek 62

Náklady na dokazování

1. Dokazování může být podmíněno složením záruky účastníkem řízení, který si takové důkazy vyžádal, u Úřadu ve výši, kterou stanoví Úřad na základě odhadu nákladů.

2. Svědci a znalci, kteří jsou předvoláni a kteří se dostaví do Úřadu, mají nárok na příslušnou úhradu cestovních nákladů a nákladů spojených s pobytem. Náklady mohou být uhrazeny i zálohou.

3. Svědci, kterým podle odstavce 2 přísluší úhrada, mají rovněž nárok na příslušnou náhradu za ztrátu výdělku, a znalci, pokud nejsou zaměstnanci zkušebního úřadu, na odměnu za vykonanou práci. Tyto platby se poskytují svědkům po skončení dokazování a znalcům poté, co splní své povinnosti a úkoly.

4. Výplatu splatných částek podle odstavců 2 a 3 a v souladu s podrobnostmi a tarify stanovenými v příloze provádí Úřad.

Článek 63

Zápis z ústního jednání a dokazování

1. Zápis z ústního jednání a dokazování obsahuje základní skutečnosti z ústního jednání nebo dokazování, příslušná prohlášení učiněná účastníky řízení, výpovědi účastníků řízení, svědků nebo znalců a výsledky veškerých zkoumání.

2. Zápis výpovědi svědka, znalce nebo účastníka řízení je přečten nahlas nebo předložen příslušným osobám ke kontrole. V zápise musí být uvedeno, že tato formální náležitost byla provedena a že osoba, která vypovídala, zápis schválila. Pokud zápis neschválí, musí být uvedena její námitka.

3. Zápis podepíše zaměstnanec, který jej vypracoval, a zaměstnanec, který vedl ústní jednání nebo dokazování.

4. Účastníci řízení obdrží kopii a popřípadě i překlad zápisu.

KAPITOLA III

DORUČOVÁNÍ

Článek 64

Obecná ustanovení o doručování

1. V řízení před Úřadem musí být veškeré dokumenty, které se doručují účastníkům řízení, v případě osvědčení v originále nebo v kopii originálního dokladu ověřené Úřadem. Kopie dokumentů přijatých od ostatních účastníků řízení toto ověření mít nemusí.

2. Pokud jeden nebo více účastníků řízení jmenují své zástupce v řízení, dokumenty se doručují podle odstavce 1 těmto zástupcům.

3. Doručení se provádí:

a) poštou podle článku 65 tohoto nařízení;

b) předáním v Úřadě podle článku 66 tohoto nařízení;

c) veřejným oznámením podle článku 67 tohoto nařízení.

Článek 65

Doručení poštou

1. Dokumenty nebo jejich kopie, na jejichž doručování se použije článek 79 nařízení, se doručují doporučeným dopisem s doručenkou.

2. Doručení adresátům, kteří nemají trvalé bydliště nebo sídlo nebo provozovnu ve Společenství a kteří nejmenovali zástupce v řízení podle článkem 82 základního nařízení, se provádí zasláním dokumentů obyčejným dopisem na poslední známou adresu adresáta. Dopis je považován za doručený, i když se vrátí jako nedoručitelný.

3. Pokud se doručení provádí doporučeným dopisem, též s doručenkou, je považováno za doručené adresátovi desátého dne po jeho odeslání, pokud dopis adresáta nezastihl nebo zastihl později; v případě jakýchkoliv sporů musí Úřad stanovit, že dopis dospěl na místo svého určení nebo stanovit den, kdy byl dopis adresátovi doručen.

4. Doporučený dopis, též s doručenkou, se považuje za doručený, i když adresát odmítne dopis přijmout nebo potvrdit jeho přijetí.

5. Pokud se na doručení poštou nevztahují odstavce 1 až 4, použijí se právní předpisy státu, na jehož území se doručení provádí.

Článek 66

Předání v Úřadě

V budově Úřadu může být dokument doručen do vlastních rukou adresáta, který při jeho doručení potvrdí jeho přijetí. Dokument se považuje za doručený, i když ho adresát odmítne přijmout nebo potvrdit jeho přijetí.

Článek 67

Veřejné oznámení

Pokud nelze zjistit adresu adresáta nebo se Úřadu ani na druhý pokus nepodařilo dokument doručit podle čl. 65 odst. 1, provede se doručení veřejným oznámením, které se zveřejňuje v pravidelně zveřejňované publikaci uvedené v článku 89 základního nařízení. Prezident Úřadu stanoví podrobnosti vydání veřejného oznámení.

Článek 68

Mimořádné případy doručení

Pokud Úřad není schopen prokázat, že dokument, který dospěl ke svému adresátovi, byl řádně doručen, nebo pokud nebyla dodržena ustanovení týkající se doručení, dokument se považuje za doručený dnem, který Úřad stanoví za den přijetí.

KAPITOLA IV

LHŮTY A PŘERUŠENÍ ŘÍZENÍ

Článek 69

Počítání lhůt

1. Lhůty se počítají v celých letech, měsících, týdnech a dnech.

2. Lhůty počínají běžet dnem následujícím po dni, kdy došlo k rozhodné události, kterou může být žaloba nebo uplynutí jiné lhůty. Pokud není stanoveno jinak, je rozhodnou událostí přijetí doručovaného dokumentu, pokud se jedná o doručení.

3. Odchylně od odstavce 2 počínají lhůty běžet patnáctým dnem ode dne zveřejnění veřejného oznámení uvedeného v článku 67 tohoto nařízení, rozhodnutí Úřadu, pokud není doručeno určité osobě nebo jakéhokoliv úkonu účastníka řízení, jež má být zveřejněn.

4. Je-li lhůta určena jedním rokem nebo více lety, uplyne v příslušném roce měsícem, který má stejný název, a dnem, který má stejné číslo jako měsíc a den, kdy došlo k uvedené události; pokud v příslušném měsíci není den se stejným číslem, uplyne lhůta posledním dnem tohoto měsíce.

5. Je-li lhůta určena jedním měsícem nebo více měsíci, uplyne v příslušném měsíci dnem, který má stejné číslo jako den, kdy došlo k uvedené události; pokud v příslušném měsíci není den se stejným číslem, uplyne lhůta posledním dnem tohoto měsíce.

6. Je-li lhůta určena jedním týdnem nebo více týdny, uplyne v příslušném týdnu dnem, který má stejný název jako den, kdy došlo k uvedené události.

Článek 70

Trvání lhůt

Pokud základní nařízení nebo toto nařízení stanoví, že lhůtu určuje Úřad, nesmí být tato lhůta kratší než jeden měsíc a delší než tři měsíce. Ve zvláštních případech lze tuto lhůtu na žádost předloženou před jejím uplynutím prodloužit až na šest měsíců.

Článek 71

Prodloužení lhůt

1. Pokud lhůta uplyne dnem, kdy Úřad není otevřen pro přijetí dokumentů nebo kdy se v místě, kde Úřad sídlí, nedoručuje obyčejná pošta z důvodů jiných nebo těch, které jsou uvedeny v odstavci 2, prodlužuje se až do prvního následujícího dne, kdy je Úřad otevřen pro příjem dokumentů a kdy se doručuje obyčejná pošta. Dny uvedené v první větě stanoví a sdělí prezident Úřadu před započetím každého kalendářního roku.

2. Pokud lhůta uplyne dnem, kdy je v členském státě nebo mezi členským státem a Úřadem přerušena nebo následně narušena dodávka pošty, lhůta se pro účastníky řízení, kteří mají trvalé bydliště, sídlo nebo provozovnu v dotyčném státě nebo mají zástupce v řízení se sídlem v tomto státě, prodlužuje až do prvního dne následujícího po skončení období přerušení nebo narušení. Pokud je dotyčným členským státem stát, ve kterém sídlí Úřad, vztahuje se toto ustanovení na všechny účastníky řízení. Délku přerušení nebo narušení stanoví a oznámí prezident Úřadu.

3. Odstavce 1 a 2 se přiměřeně vztahují na vnitrostátní subjekty nebo pobočky zřízených podle čl. 30 odst. 4 základního nařízení a pro zkušební úřady.

Článek 72

Přerušení řízení

1. Řízení před Úřadem se přerušuje:

a) v případě smrti nebo chybějící způsobilosti žadatele, držitele ochrany odrůdy Společenství nebo žadatele o užívací právo udělované Úřadem nebo osoby zmocněné užívání tohoto práva nebo zástupce v řízení kterékoliv z těchto stran k právním úkonům; nebo

b) v případě dodatečně se vyskytnuvší právní překážky bránící takové osobě v pokračování v řízení před Úřadem u důvodů žaloby podané na jeho majetek.

2. Pokud byly do příslušného rejstříku zapsány nezbytné údaje o totožnosti osoby zmocněné pokračovat v řízení jako jeho účastník nebo zástupce v řízení, uvědomí Úřad takovou osobu a ostatní účastníky řízení, že se řízení obnovuje dnem, který stanoví Úřad.

3. Platné lhůty počínají znovu běžet dnem obnovení řízení.

4. Přerušením řízení není dotčeno provádění technického zkoušení nebo ověření dotyčné odrůdy zkušebním úřadem v případě, že byly Úřadu již zaplaceny příslušné poplatky.

KAPITOLA V

ZÁSTUPCE V ŘÍZENÍ

Článek 73

Jmenování zástupce v řízení

1. Jmenování zástupce v řízení se sdělí Úřadu. Toto sdělení obsahuje jméno a adresu zástupce v řízení; čl. 2 odst. 2 a 3 se použije přiměřeně.

2. Aniž je dotčen čl. 2 odst. 4, uvede sdělení uvedené v odstavci 1 rovněž jako takového zaměstnance účastníka řízení. Zaměstnanec nesmí být ve smyslu článku 82 základního nařízení jmenován jako zástupce v řízení.

3. Pokud nejsou splněny podmínky odstavců 1 a 2, považuje se sdělení za nedoručené.

4. Zástupce v řízení, jehož pověření skončilo, se i nadále považuje za zástupce v řízení, dokud není toto skončení sděleno úřadu. S výhradou veškerých ustanovení, která stanovují opak, však pověření vůči úřadu končí úmrtím osoby, která ho udělila.

5. Pokud dva nebo více účastníků řízení, kteří nesdělili úřadu zástupce v řízení, postupují společně, za zástupce v řízení druhého či ostatních účastníků řízení se považuje ten účastník řízení, který je jako první uveden na žádosti o odrůdové právo Společenství nebo o užívací právo udělované úřadem nebo v námitce.

Článek 74

Plná moc zástupců v řízení

1. Pokud je úřadu sděleno jmenování zástupce v řízení, zašle se mu podepsaná plná moc, aby mohla být zařazena do spisů ve lhůtě, kterou stanoví Úřad, pokud není stanoveno jinak. Není-li plná moc zaslána včas, považuje se jakýkoliv procesní úkon provedený zástupcem v řízení za neplatný.

2. Plná moc se může vztahovat na jedno nebo více řízení a podává se v odpovídajícím počtu kopií. Je možno podat neomezenou plnou moc, která umožňuje zástupci v řízení jednat ve všech řízeních strany, která ho pověřila. V tom případě postačí jediný dokument obsahující neomezenou plnou moc.

3. Prezident Úřadu může stanovit obsah a bezplatně poskytnout formuláře plných mocí včetně neomezených plných mocí podle odstavce 2.

KAPITOLA VI

ROZDĚLENÍ A STANOVENÍ NÁKLADŮ

Článek 75

Rozdělení nákladů

1. Rozhodnutí ohledně nákladů je obsaženo v rozhodnutí o zrušení nebo odnětí odrůdového práva Společenství nebo v rozhodnutí o odvolání.

2. V případě rozdělení nákladů podle čl. 85 odst. 1 základního nařízení rozhodne o tomto rozdělení Úřad v odůvodnění rozhodnutí o zrušení nebo odnětí odrůdového práva Společenství nebo rozhodnutí o odvolání. Na neoznámení se nelze odvolávat.

Článek 76

Určení nákladů

1. Žádost o určení nákladů je přípustná pouze tehdy, pokud bylo přijato rozhodnutí, jehož součástí je určení nákladů, a pokud v případě odvolání proti takovému rozhodnutí odvolací senát rozhodl o tomto odvolání. K žádosti se přikládá vyúčtování nákladů s podpůrnými doklady.

2. Náklady mohou být určeny pouze v případě prokázání věrohodnosti.

3. Pokud jeden účastník řízení způsobí náklady jinému účastníkovi řízení, je povinen uhradit pouze náklady uvedené v odstavci 4. Je-li vítězný účastník řízení zastupován více než jedním zástupcem, poradcem nebo advokátem, nese poražená strana nese náklady uvedené v odstavci 4 pouze za jednu osobu.

4. Náklady nezbytné k provedení řízení zahrnují:

a) náklady svědků a znalců vyplácené Úřadem dotyčnému svědkovi nebo znalci;

b) cestovní náklady a náklady spojené s pobytem účastníkovi řízení a zástupci, poradci nebo advokátovi, který byl řádně jmenován zástupcem v řízení před Úřadem, v rámci příslušného tarifu platného pro svědky a znalce uvedeného v příloze;

c) odměnu zástupci, poradci nebo advokátovi, který byl řádně jmenován jako zástupce v řízení účastníka řízení před Úřadem, v rámci tarifů uvedených v příloze.

Článek 77

Dohoda o rozdělení nákladů

V případě dohody o rozdělení nákladů podle čl. 85 odst. 4 základního nařízení Úřad potvrdí takovou dohodu ve sdělení účastníkům řízení. Pokud toto sdělení potvrzuje dohodu, i pokud jde o částku, která má být zaplacena, je žádost o určení nákladů nepřípustná.

HLAVA V

INFORMACE POSKYTOVÉ VEŘEJNOSTI

KAPITOLA I

REJSTŘÍKY, NAHLÍŽENÍ DO SPISŮ A PUBLIKACE

Oddíl 1

Rejstříky

Článek 78

Zápisy týkající se řízení a odrůdových práv Společenství, které mají být zapsány do rejstříků

1. Do Rejstříku žádostí o odrůdová práva Společenství se zapisují tyto „ostatní údaje“ uvedené v čl. 87 odst. 3 nařízení:

a) den zveřejnění, je-li toto zveřejnění důležité pro stanovení lhůt;

b) jakékoliv námitky spolu se dnem, jménem a adresou strany, která podala námitky, a jeho zástupce v řízení;

c) právo přednosti (den a stát podání předchozí žádosti);

d) zavedení veškerých opatření vůči nárokům uvedeným v čl. 98 odst. 4 a čl. 99 základního nařízení ohledně nároku na odrůdové právo Společenství, pravomocné rozhodnutí v této věci nebo jakýkoliv jiný způsob jejího ukončení.

2. Na žádost se do Rejstříku odrůdových práv Společenstvím zapisují tyto „ostatní údaje“ uvedené v čl. 87 odst. 3:

a) udělení odrůdového práva Společenství jako záruky nebo předmětu jakéhokoliv jiného věcného práva; nebo

b) jakékoliv opatření vůči nárokům uvedeným v čl. 98 odst. 1 a 2 a článku 99 základního nařízení a týkající se odrůdového práva Společenství, a pravomocné rozhodnutí ve věci nebo jiný způsob jejího ukončení.

3. Prezident Úřadu rozhodne o podrobnostech zápisů, jež mají být provedeny, a může rozhodnout o dalších podrobnostech, jež mají být zapsány do rejstříků pro účely řízení Úřadu.

Článek 79

Zápis převodu odrůdového práva Společenství

1. Převod odrůdového práva Společenství se zapisuje do Rejstříku odrůdových práv Společenství na základě předložení písemného důkazu o převodu nebo písemných dokladů potvrzujících převod nebo takových výpisů z uvedených dokumentů, které postačí k potvrzení převodu. Úřad zakládá kopii těchto dokumentů do spisů.

2. Zápis převodu může být zamítnut pouze v případě nesplnění podmínek stanovených v odstavci 1 a článku 23 základního nařízení.

3. Odstavce 1 a 2 se vztahují na jakýkoliv převod nároku na odrůdové právo Společenství, byla-li žádost o něj zapsána do Rejstříku žádostí o odrůdová práva Společenství. Odkazem na Rejstřík odrůdových práv Společenství se rozumí odkaz na Rejstřík žádostí o odrůdová práva Společenství.

Článek 80

Podmínky pro zápis do rejstříků

Aniž jsou dotčena ostatní ustanovení základního nařízení nebo tohoto nařízení, může žádost o zápis do rejstříků nebo výmaz zápisu podat každá osoba s právním zájmem. Žádost se podává písemně spolu s podpůrnými doklady.

Článek 81

Podmínky pro zvláštní zápisy do rejstříků

1. Pokud je odrůdové právo Společenství, pro které je podána žádost nebo které je uděleno, součástí konkurzního nebo podobného řízení, provede se jeho zápis do Rejstříku odrůdových práv Společenství bezplatně na žádost příslušného vnitrostátního orgánu. Tento zápis se rovněž na žádost příslušného vnitrostátního orgánu bezplatně vymaže.

2. Odstavec 1 se přiměřeně vztahuje na zahájení řízení, pokud jde o nároky uvedené v článcích 98 a 99 základního nařízení, a na

pravomocné rozhodnutí ohledně tohoto řízení nebo jiný způsob jeho ukončení.

3. Pokud se odrůdy rozdělují na původní a v zásadě odvozené, mohou žádost o zápis podat účastníci řízení společně nebo zvlášť. V případě žádosti pouze jednoho účastníka řízení musí žádost obsahovat dostatečné písemné doklady podle čl. 87 odst. 2 písm. h) základního nařízení, aby nahradila žádost druhého účastníka.

4. Je-li podána žádost o zápis smluvního výlučného užívacího práva nebo odrůdového práva Společenství, které jsou poskytnuté jako záruka nebo jako předmět věcného práva, musí tato žádost obsahovat dostatečné písemné doklady.

Článek 82

Nahlížení do rejstříků

1. Do rejstříků může v sídle Úřadu nahlížet kdokoliv.

2. Výpisy z rejstříků se zasílají na žádost osoby po zaplacení správního poplatku.

3. Prezident Úřadu může podle čl. 30 odst. 4 základního nařízení zpřístupnit rejstříky veřejnosti v sídle vnitrostátních subjektů nebo poboček.

Oddíl 2

Uchovávání spisů, nahlížení do nich a pěstování odrůd

Článek 83

Uchovávání spisů

1. Dokumenty vztahující se k řízením se uchovávají ve spisech. Každému řízení je přiděleno spisové číslo s výjimkou dokumentů týkajících se vyloučení členů odvolacího senátu nebo zaměstnanců Úřadu či dotyčného zkušebního úřadu nebo námitek vůči němu, které se uchovávají zvlášť.

2. Úřad si ponechává jednu kopii spisu uvedeného v odstavci 1 (spisová kopie), která se považuje za správnou a úplnou kopii spisu. Zkušební úřad si může ponechat kopii dokumentů vztahujících se k těmto řízením (kontrolní kopie), ale musí kdykoliv zajistit dodání originálů, které nemá Úřad k dispozici.

3. Prezident úřadu stanoví podrobnosti ohledně podoby spisů, jež mají být uchovávány.

Článek 84

Nahlížení do spisů

1. Písemná žádost nahlédnutí do spisů se zasílá Úřadu.

2. Nahlédnutí do spisů probíhá v sídle Úřadu. Na žádost však lze nahlédnout do spisů i ve vnitrostátních subjektech nebo pobočkách zřízených podle čl. 30 odst. 4 základního nařízení na území členského státu, ve kterém má osoba podávající žádost trvalé bydliště nebo své sídlo či provozovnu.

3. Na žádost může Úřad povolit nahlédnutí do spisů zhotovením jejich kopií osobě, která o ně žádá. Za tyto kopie je možné žádat zvláštní poplatek. Na žádost lze nahlédnout do spisů formou písemného sdělení informace v nich obsažené. Úřad však může žádat, aby dotyčná osoba nahlédla do spisů osobně, považuje-li to s ohledem na množství požadovaných informací za vhodné.

Článek 85

Kontrola pěstování odrůd

1. Písemná žádost o kontrolu pěstování odrůd se podává Úřadu. Přístup ke kontrolním pozemkům zajistí se souhlasem Úřadu zkušební úřad.

2. Aniž je dotčen čl. 88 odst. 3 základního nařízení, není ustanoveními tohoto nařízení dotčen neomezený přístup ke kontrolním pozemkům, pokud jsou všechny pěstované odrůdy kódované, pokud zmocněný zkušební úřad přijal příslušná Úřadem schválená opatření proti odebrání materiálu a pokud jsou k zajištění práv žadatele nebo držitele odrůdového práva Společenství přijata všechna nezbytná opatření.

3. Prezident Úřadu může stanovit podrobnosti postupu prohlídky pěstovaných odrůd a může kontrolovat ochranná opatření uvedená v odstavci 2.

Článek 86

Důvěrné údaje

Pro účely zachování důvěrných údajů poskytne Úřad bezplatně žadateli o odrůdové právo Společenství formuláře pro podání žádosti o utajení všech údajů týkajících se odrůdy podle čl. 88 odst. 3 nařízení.

Oddíl 3

Publikace

Článek 87

Úřední věstník

1. Publikace, která je podle článku 89 základního nařízení vydávána nejméně jednou za dva měsíce, se nazývá Úřední věstník Odrůdového úřadu Společenství (dále jen „úřední věstník“).

2. Úřední věstník rovněž obsahuje údaje zapisované do rejstříků podle čl. 78 odst. 1 písm. c), d) odst. 2 a podle článku 79 tohoto nařízení.

Článek 88

Zveřejnění žádostí o udělení užívacích práv udělovaných Úřadem a rozhodnutí o nich

V úředním věstníku se zveřejní den přijetí žádosti o udělení užívacího práva udělovaného Úřadem a doručení rozhodnutí ohledně takové žádosti, jména a adresy účastníků řízení a forma požadovaného nebo přijatého rozhodnutí. V případě rozhodnutí přiznat o udělení užívacího práva se zveřejní i obsah takového rozhodnutí.

Článek 89

Zveřejnění odvolání a rozhodnutí o odvolání

V úředním věstníku se zveřejní den přijetí odvolání a doručení rozhodnutí o odvolání, jména a adresy účastníků odvolacího řízení a forma požadovaného nebo přijatého rozhodnutí.

KAPITOLA II

SPRÁVNÍ A PRÁVNÍ SPOLUPRÁCE

Článek 90

Sdělování informací

1. Informace, které se vyměňují podle článku 90 základního nařízení, si orgány uvedené v uvedeném ustanovení sdělují přímo.

2. Sdělení informací podle čl. 91 odst. 1 základního nařízení Úřadem nebo Úřadu se může uskutečnit prostřednictvím příslušných úřadů pro odrůdová práva členských států, a to bezplatně.

3. Odstavec 2 se přiměřeně vztahuje na sdělování informací podle čl. 91 odst. 1 nařízení zkušebním úřadem nebo zkušebnímu úřadu. Úřad obdrží kopii takového sdělení.

Článek 91

Nahlížení do spisů prostřednictvím soudů nebo státních zastupitelství členských států

1. Podle čl. 91 odst. 1 probíhá nahlížení do spisů prostřednictvím kopií spisů pořízeným Úřadem výlučně pro tento účel.

2. Soudy nebo státní zastupitelství členských států mohou během řízení před těmito orgány určit dokumenty, jež mají být Úřadem poskytnuty třetím stranám k nahlédnutí. Na takový postup se vztahuje článek 88 základního nařízení a Úřad si za něj neúčtuje žádný poplatek.

3. Úřad při poskytování spisů pro účely řízení před soudy nebo státními zastupitelstvími členských států určí omezení, kterým podle článku 88 základního nařízení podléhá nahlížení do spisů týkající se žádostí o odrůdové právo Společenství nebo jeho udělení.

Článek 92

Postup podání žádosti o právní pomoc

1. Každý členský stát určí ústřední orgán, který se zaváže přijímat žádosti o právní pomoc podané Úřadem a předávat je soudům nebo orgánům příslušným k jejich vyřízení.

2. Úřad vypracovává žádosti o právní pomoc v jazyce příslušného soudu nebo orgánu nebo k těmto žádostem přiloží překlad do tohoto jazyka.

3. S výhradou odstavců 4 a 5 používá příslušný soud nebo orgán při vyřizování těchto žádostí vlastní procesní předpisy. Zejména se jedná o vhodné donucovací prostředky v souladu s těmito právními předpisy.

4. Úřad je informován o době a místě konání zkoumání nebo jiných právních opatření a informuje o tom dotyčné účastníky řízení, svědky a znalce.

5. Pokud to Úřad žádá, povolí příslušný soud nebo orgán účast zaměstnanců dotyčného Úřadu a umožní jim klást otázky komukoliv, kdo podává důkazy, a to přímo nebo prostřednictvím příslušného soudu nebo orgánu.

6. Pro vyřízení žádosti o právní pomoc nesmí být vybírány žádné poplatky nebo náklady jakéhokoliv druhu. Avšak dožádaný členský stát má právo požadovat po Úřadu úhradu odměn znalců a tlumočníků a náklady vyplývající z postupu podle odstavce 5.

HLAVA VI

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 93

Přechodná ustanovení

1. Podle čl. 15 odst. 4 tohoto nařízení zaplatí Úřad zkušebnímu úřadu zkušební poplatek na základě plného uhrazení vzniklých nákladů. Do 27. dubna 1997 správní rada stanoví jednotné metody pro výpočet a jednotné složky nákladů, které budou platit pro všechny zkušební úřady.

2. Správní rada do 27. října 1996 rozhodne o obecných zásadách zkoumání uvedených v článku 22 tohoto nařízení; prezident Úřadu předloží návrh na tyto obecné zásady do 27. března 1996 a vezme přitom v úvahu zprávy o zkoušení, které tvoří součást zjištění podle čl. 116 odst. 3 základního nařízení.

3. Žadatel o odrůdové právo Společenství poskytne podle čl. 116 odst. 1 a 2 základního nařízení do 30. listopadu 1995 ověřenou kopii zjištění uvedených v čl. 116 odst. 3 uvedeného nařízení. Kopie zahrnuje příslušné dokumenty týkající se řízení o udělení vnitrostátního odrůdového práva a ověří ji orgán, před kterým se řízení konalo. Pokud tato ověřená kopie není dodána včas, použije se článek 55 základního nařízení.

Článek 94

Odchylky

Odchylně od čl. 27 odst. 1 tohoto nařízení může Úřad vzít v úvahu zprávy o výsledcích technického zkoušení dané odrůdy pro úřední účely v členském státě, pokud toto zkoumání začalo před 27. dubnem 1996, pokud nebylo rozhodnutí Správní rady o dotčených obecných zásadách zkoumání přijato před tímto dnem.

Článek 95

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Článek 27 se použije do dne 30. června 1998.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 31. května 1995.

Za Komisi

Franz FISCHLER

člen Komise

PŘÍLOHA

1. Náhrada cestovních nákladů a nákladů spojených s pobytem příslušející podle čl. 62 odst. 2 svědkům a znalcům se vypočítává takto:

1.1 Cestovní náklady:

Pro zpáteční cestu mezi místem trvalého bydliště nebo sídlem a místem, kde se koná ústní jednání nebo kde se provádí dokazování:

a) pokud celková vzdálenost nejkratší železniční tratí nepřesáhne 800 km, hradí se náklady na železniční dopravu první třídou včetně běžných cestovních příplatků;

b) pokud celková vzdálenost nejkratší leteckou cestou přesáhne 800 km nebo nejkratší cesta vede přes moře, hradí se náklady na leteckou přepravu turistickou třídou.

1.2 Náklady spojené s pobytem se vyplácejí ve výši denních příspěvků úředníků v kategorii A4 až A8 ve smyslu článku 13 přílohy VII služebního řádu úředníků Evropských společenství.

1.3 Pokud je svědek nebo znalec předvolán k řízení v sídle Úřadu, obdrží s předvoláním cestovní příkaz obsahující podrobnosti těchto částek, které mu náleží podle bodů 1.1 a 1.2, spolu s formulářem žádosti o zálohu na výdaje. Proplacení výdajů svědkovi nebo znalci je podmíněno potvrzením jejich nároku zaměstnancem Úřadu, který nařídil dokazování, nebo v případě odvolacího řízení předsedou příslušného odvolacího senátu. Formulář žádosti musí být vrácen Úřadu k osvědčení.

2. Náhrada příslušející svědkům za ušlý výdělek podle čl. 62 odst. 3 se vypočítává takto:

2.1 Pokud je svědek nepřítomen dvanáct hodin a méně, náhrada za ušlý zisk se rovná jedné šedesátině základního měsíčního platu zaměstnance Úřadu v nejnižší třídě kategorie A4.

2.2 Pokud je svědek nepřítomen celkem více než dvanáct hodin, má nárok na další úhradu rovnající se jedné šedesátině základního platu uvedeného v bodě 2.1. pro každé další započaté dvanáctihodinové období.

3. Odměny náležející znalcům podle čl. 62 odst. 3 se stanoví v závislosti na případu s ohledem na návrh dotyčného znalce. Úřad může rozhodnout, že vyzve účastníky řízení, aby podali připomínky k navržené částce. Odměna může být znalci vyplacena pouze tehdy, pokud prokáže, že není pracovníkem zkušebního úřadu.

4. Náhrady svědkům a znalcům za ušlý výdělek a odměny podle bodů 2 a 3 se vyplácejí po osvědčení nároku svědka nebo znalce zaměstnancem Úřadu, který nařídil dokazování nebo v případě odvolacího řízení předsedou příslušného odvolacího senátu.

5. Náklady na odměnu zástupce, poradce nebo advokáta působícího jako zástupce účastníka řízení podle čl. 76 odst. 3 a 4 písm. c) nese druhý účastník řízení na základě těchto nejvyšších sazeb:

a) v případě odvolacího řízení s výjimkou dokazování, které zahrnuje výslech svědků, posudky znalců nebo nahlédnutí do spisů: 500 ECU;

b) v případě dokazování v odvolacím řízení, které zahrnuje výslech svědků, posudky znalců nebo nahlédnutí do spisů: 250 ECU;

c) v případě řízení za zrušení nebo odnětí odrůdového práva Společenství: 250 ECU.